

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

CẬU BÉ TÍCH CHU

MINH HỌA
NGUYỄN XUÂN HOÀNG

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

CẬU BÉ TÍCH CHU

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

*N*gày xưa, tại một ngôi làng, có đôi vợ chồng
sinh được cậu con trai đặt tên là Tích Chu. Vì chỉ sinh được
một mình Tích Chu nên bố mẹ cậu yêu chiều cậu lắm.
Vào một dạo trời đông giá rét, bố mẹ Tích Chu
chẳng may mắc bạo bệnh qua đời.
Cậu lớn lên trong vòng tay yêu thương của bà.

Bà Tích Chu tuy tuổi cao sức yếu, song vì thương cháu nhỏ tuổi mồ côi, ngày ngày bà gắng sức đi làm thuê cấy mướn kiếm tiền nuôi Tích Chu. Khổ cực vất vả là vậy nhưng lòng bà lúc nào cũng nghĩ đến Tích Chu.

Có miếng ăn ngon bà đều dành cho cậu.
Những ngày hè oi ả, giấc ngủ của Tích Chu lại được
quạt mát bởi cánh tay bà. Thấy bà thương Tích Chu,
mọi người đều nói:

*“Bà ơi! Lòng bà thương Tích Chu cao hơn
trời, rộng hơn biển. Lớn lên, Tích Chu sẽ
không khi nào quên ơn bà.”*

*N*hưng quen được nông chiều, càng lớn Tích Chu càng ham chơi. Nhiều lần bà nhắc nhở Tích Chu nhưng cậu chỉ “vâng”, “dạ” rồi đợi khi bà đi làm, cậu lại chạy đi chơi với bạn. Mặc cho bà làm lưng vất vả vì cậu.

*V*ì làm việc vất vả, ăn uống lại kham khổ nên bà bị ốm. Bà lên cơn sốt nhưng chẳng ai trông nom. Tích Chu mãi rong chơi với bạn bè, chẳng nghĩ gì đến bà đang ốm. Một buổi trưa trời nóng rực, cơn sốt lên cao, bà khát nước quá liền gọi:

“Tích Chu ơi, cho bà ngụm nước. Bà khát quá!”

Bà gọi một lần, hai lần..., rồi ba lần nhưng vẫn không thấy Tích Chu đáp lại. Con khát dầm vò, bỗng chốc bà hóa thành chim và vỗ cánh bay lên trời. Vừa lúc đó, Tích Chu mãi chơi thấy đói mới chạy về kiếm cái ăn. Nhìn bà biến thành chim, Tích Chu hoảng hốt kêu lên:

“ Bà ơi! Bà đi đâu vậy? Bà ở lại với cháu! ”

Chim bụi ngùi, bay lượn mấy vòng quanh Tích Chu:

Cúc cu...! Cúc cu...! Tích Chu ơi, bà khát quá không thể chịu nổi, phải hóa thành chim để bay đi kiếm nước uống. Bà đi đây!

Nói rồi chim vỗ cánh bay đi. Tích Chu vội vàng chạy theo bà, vừa chạy vừa khóc, cứ nhắm theo hướng chim bay mà chạy.

Cuối cùng Tích Chu gặp chim đang uống nước ở một
dòng suối mát. Tích Chu gọi:

*Bà ơi! Bà về với cháu đi. Cháu sẽ đi lấy nước cho bà, cháu sẽ giúp đỡ bà,
cháu sẽ không làm bà buồn nữa!*

“ Cúc...cu...cu, muộn quá rồi cháu ơi! Bà không về với cháu được nữa! ”

Tích Chu thương bà quá và thấy vô cùng hối hận, cậu òa lên khóc. Thương bà cháu Tích Chu, một cô Tiên hiện ra bảo:

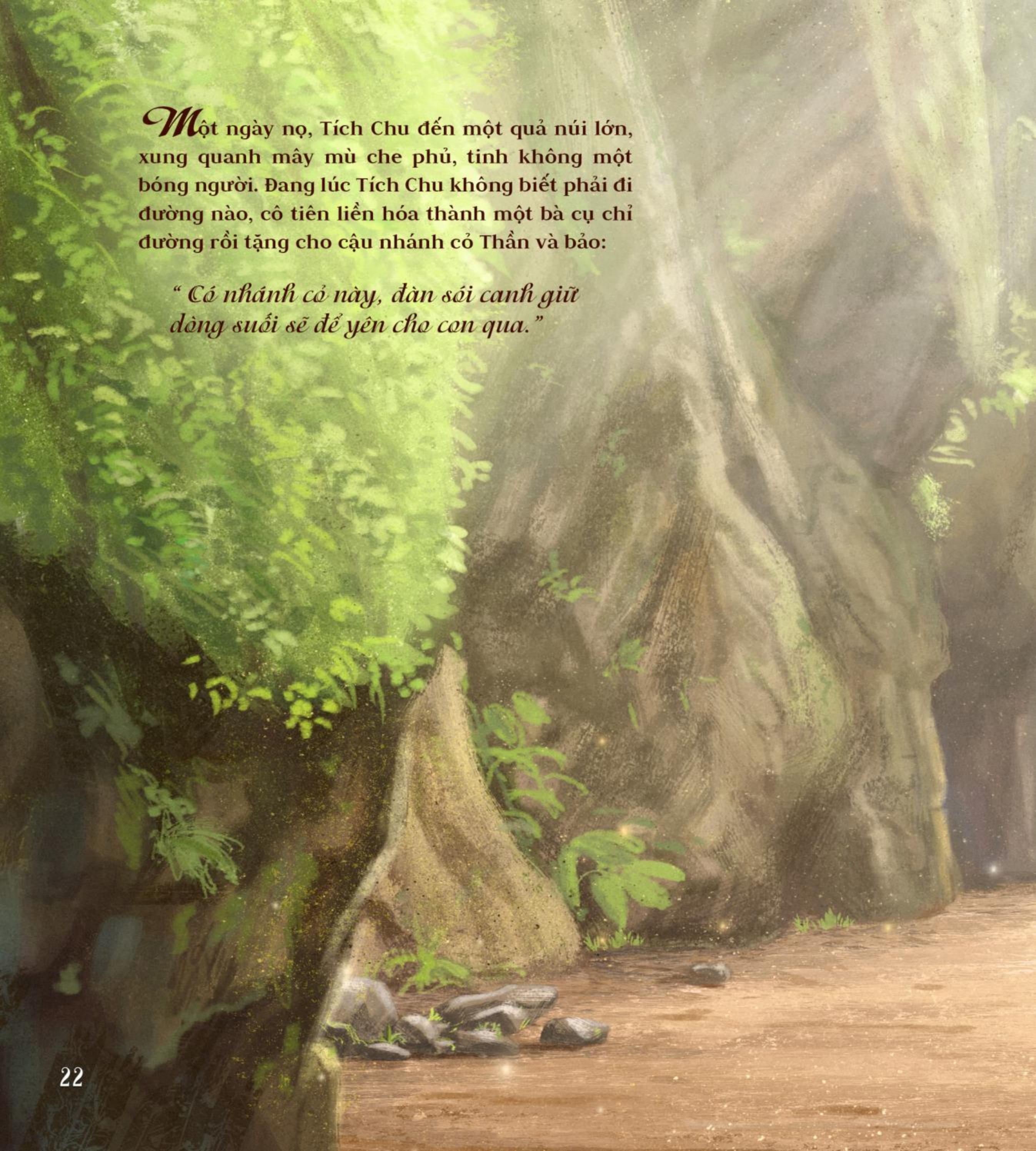
“ Nếu cháu muốn bà trở lại thành người thì cháu phải đi lấy nước suối tiên cho bà cháu uống. Đường đến đó xa lắm, cháu có đi được không? ”

*N*ghe cô Tiên nói, Tích Chu mừng
rõ vô cùng. Cậu vội vàng hỏi đường
đến suối Tiên, rồi chẳng một phút
chần chừ, cậu hăng hái đi ngay. Tích
Chu đi suốt ngày đêm, không quản
nắng mưa, nguy hiểm trên đường.

A detailed illustration of a magical forest. In the foreground, a large, gnarled tree trunk stands on a bed of brown earth and small grey stones. To the left, vibrant green foliage and ferns are visible. In the background, a waterfall cascades down a rocky cliff, shrouded in a thick, ethereal mist. Sunlight filters through the trees, creating a soft, golden glow. The overall atmosphere is serene and mystical.

*M*ột ngày nọ, Tích Chu đến một quả núi lớn, xung quanh mây mù che phủ, tình không một bóng người. Đang lúc Tích Chu không biết phải đi đường nào, cô tiên liền hóa thành một bà cụ chỉ đường rồi tặng cho cậu nhành cỏ Thần và bảo:

*“Cỏ nhành cỏ này, đàn sói canh giữ
dòng suối sẽ để yên cho con qua.”*

Tích Chu cắt nhánh cỏ rất cẩn thận. Màn đêm đã buông xuống, vô hình như đang có muôn ngàn cặp mắt dõi theo Tích Chu. Lũ sói nhác thấy bóng người liền nhe nanh nhảy bổ tới. Nhớ lời bà cụ dặn, Tích Chu vội vàng giơ cao nhánh cỏ. Quả nhiên, lũ sói lập tức cúp đuôi để yên cho cậu qua.

Cuối cùng Tích Chu cũng đến được suối tiên.
Tích Chu vui mừng reo lên:

“ Suối tiên đây rồi... Bà mình được cứu rồi! ”

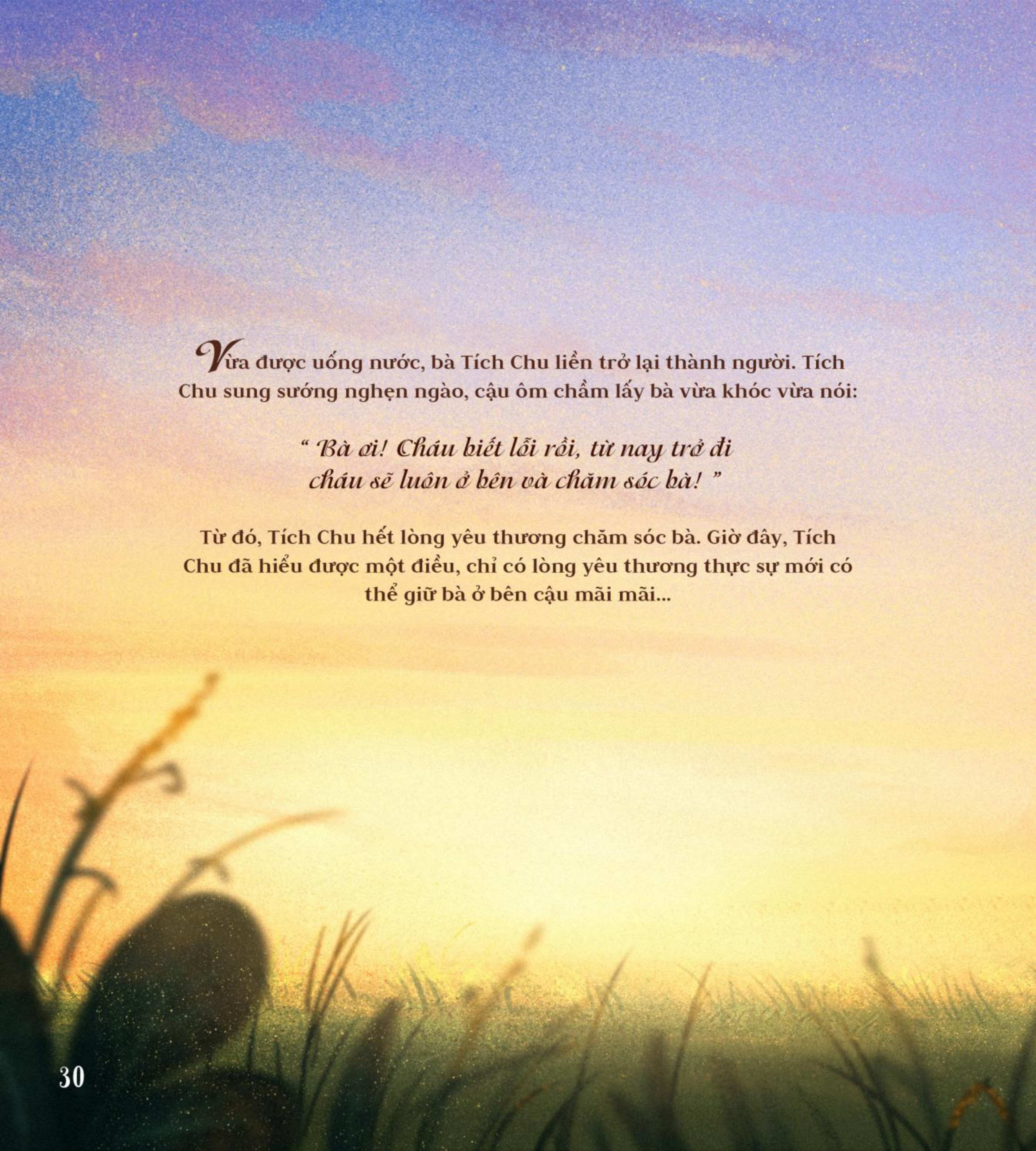
Không chút lơ là trước cảnh đẹp, Tích Chu
nhanh chóng xuống suối lấy nước.

Tích Chu vui sướng, quên cả mệt và đói. nhanh chóng băng rừng vượt núi chạy về nhà, cậu nhớ bà rất nhiều.

Vừa được uống nước, bà Tích Chu liền trở lại thành người. Tích Chu sung sướng nghẹn ngào, cậu ôm chầm lấy bà vừa khóc vừa nói:

“ Bà ơi! Cháu biết lỗi rồi, từ nay trở đi cháu sẽ luôn ở bên và chăm sóc bà! ”

Từ đó, Tích Chu hết lòng yêu thương chăm sóc bà. Giờ đây, Tích Chu đã hiểu được một điều, chỉ có lòng yêu thương thực sự mới có thể giữ bà ở bên cậu mãi mãi...

CẬU BÉ TÍCH CHU

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

55 Quang Trung - Hà Nội. ĐT: 0243 943 4490 - FAX: 0423 8229085

Website: <https://www.nxbkimdong.com.vn> - Email: info@nxbkimdong.com.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản: PHẠM QUANG VINH

Chịu trách nhiệm bản thảo: LÊ THỊ DẮT

Biên tập: BAN BIÊN TẬP TRANH TRUYỆN

Kỹ, mỹ thuật: NGUYỄN TIẾN HÙNG

In 5000 cuốn, khổ 18x20 - Tại Công ty In & Văn Hóa Phẩm

Số xuất bản: 848/KĐA - 643/KH - 1763/CXB - Cấp ngày 01/01/2020

Mã số: ĐV18. In xong và nộp lưu chiểu tháng 4/2021

*N*gày xưa, ở một ngôi làng nhỏ, có cậu bé Tích Chu mồ côi cả cha lẫn mẹ, phải sống với bà nội. Được bà nuông chiều, Tích Chu càng lớn lại càng ham chơi. Đến khi bà ốm, Tích Chu cũng không ở bên cạnh để chăm sóc. Lúc bà hóa thành chim bay đi, Tích Chu mới thực sự hối hận. Theo lời của cô tiên, cậu quyết định lên đường tìm nước thần, đưa bà trở lại làm người...

GIÁ: 70.000 Đ